

Art. 1, stk. 1, taler om valg mellem lovene i »forskellige lande«. Såfremt en stat omfatter flere territoriale enheder (enkelstater, landsdele m.v.), som hver har sine egne retsregler vedrørende kontraktlige forpligtelser, skal hver territorial enhed anses for et land i konventionens forstand, jfr. art. 19, stk. 1. Hvis konventionens lovvalgsregler eksempelvis udpeger amerikansk ret, skal den danske domstol derfor tillige anvende konventionens regler ved fastlæggelsen af, hvilken af de amerikanske enkeltstaters lov der skal anvendes. Er der alene spørgsmål om valg mellem lovene i forskellige territoriale enheder inden for samme stat – dvs. alene tale om en såkaldt interprovinsiel lovkonflikt – følger det derimod af konventionens art. 19, stk. 2, at den pågældende stat ikke er forpligtet til at anvende konventionens lovvalgsregler. Det foreslås imidlertid at gøre konventionens regler anvendelige på danske interprovinsielle lovkonflikter, jfr. § 2. Andre konventionsstaters domstole vil i medfør af art. 19, stk. 1, være forpligtet til at anvende konventionens regler ved afgørelsen af, om eksempelvis færøske eller syddanske retsregler skal anvendes.

Stk. 2. indeholder en række undtagelser fra konventionens og dermed de ved loven gennemførte lovvalgsreglers anvendelsesområde. De angår dels forskellige typer af aftaler, dels forskellige typer af retsspørgsmål. For samtlige undtagelser gælder, at eventuelle tvivlsspørgsmål vedrørende deres rækkevidde, dvs. den nærmere afgrænsning (»kvalifikation«) af de retsspørgsmål eller -områder, der er undtaget, skal ske efter dansk ret, dog under hensyntagen til konventionens art. 18.

Litra a undtager spørgsmål vedrørende fysiske personers rets- eller handleevne, altså navnlig spørgsmål vedrørende en parts myndighed. Også efter gældende ret falder sådanne spørgsmål uden for kontraktsstatutets grænser, jfr. herved § 2 i 1964-loven om internationale løsøre køb. Efter dansk international privatret skal disse spørgsmål bedømmes efter vedkommende parts domicillov. Myndighedsspørgsmål er dog ikke helt undtaget fra konventionens anvendelsesområde, idet art. 11 indeholder en bestemmelse om beskyttelse af en godtroende medkontrahent, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Litra b undtager kontraktlige forpligtelser vedrørende testamenter og arv, formueforholdet mellem ægtefæller og rettigheder og forpligtelser, som udspringer af familieforhold og slægtskab m.v., altså kort sagt alle kontraktlige forpligtelser, som skal bedømmes efter arve- eller familieretlige regler. En aftale, som udfylder en lovbestemt under-

holdsforpligtelse, er undtaget, medens en aftale om underhold i tilfælde, hvor der ikke består nogen lovmæssig forpligtelse, vil være omfattet. Spørgsmål vedrørende gaver mellem ægtefæller er undtaget, da sådanne spørgsmål angår formueforholdet mellem ægtefæller. Alle arve- og familieretlige forpligtelser, som ikke beror på aftale, er undtaget allerede i kraft af afgrænsningen i stk. 1 af konventionens anvendelsesområde.

Litra c må forstås således, at alle spørgsmål vedrørende forpligtelser ifølge vekslers, checks og ordregældsbreve er undtaget. »Ordregældsbreve« må antages at skulle forstås som omfattende alle »omsætningsgældsbreve«, jfr. gældslovens § 11. Lovvalgsregler vedrørende veksel- og checkretlige forpligtelser findes i Genevekonventionerne af 1930, som er gennemført i de danske veksel- og checklove. Spørgsmål vedrørende andre omsætningspapirer end vekslers, checks og ordregældsbreve (omsætningsgældsbreve) er kun undtaget i det omfang, spørgsmålet angår papirets negotiable karakter. I det omfang, et negotiabelt konnossement også virker som transportkontrakt, finder konventionens regler således anvendelse på lovvalgs spørgsmål vedrørende transportkontrakten. Også aftaler om overdragelse af et negotiabelt konnossement vil være omfattet, medmindre spørgsmålet vedrører de særlige negotiabilitetsregler.

I *litra d* undtages alle spørgsmål vedrørende voldgifts- og værnetingsaftaler, herunder navnlig spørgsmål om sådanne aftalers gyldighed. Dette gælder også i tilfælde, hvor en voldgifts- eller værnetingsklausul er indeholdt i en mere omfattende kontrakt. For så vidt angår gyldigheden af voldgiftsaftaler findes visse lovvalgsregler i forskellige internationale konventioner, som er ratificeret af Danmark og gennemført i voldgiftsloven og -bekendtgørelsen.

I *litra e* undtages alle spørgsmål, som må kvalificeres som selskabs- eller foreningsretlige. Opregningen af undtagne enkeltspørgsmål er alene en eksemplifikation. Også regler om interessentskaber og andre selskaber m.v., som ikke anses for juridiske personer, må anses for omfattet af undtagelsen. Spørgsmål om tegningsret er udtrykkeligt undtaget i *litra f*.

Litra f undtager – foruden de netop nævnte spørgsmål om tegningsret for selskaber m.v. – alle spørgsmål om, hvorvidt en mellemmand kan binde sin principal over for tredjemand, dvs. alle spørgsmål om fuldmagt. Forholdet mellem en principal og hans mellemmand, f.eks. parternes indbyrdes forpligtelser i en handelsagenturaftale, er derimod omfattet af konventionen. Det samme gælder for-